

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

III. Amantissimus Jesus Cordis fores pulsat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

spiciantur: (a) arcem tuam undique ab hostibus circumseptam, timoris tui vecte obsera, amoris flammis tuere; ac tu quidem deprehendis nullo negotio, quàm fallacia sint, quæ mundus objicit: sed miserum cor neque retia, neque virus detegit, nec cavet; fer igitur obsecro, Domine Sabaoth, suppetias laboranti, bellicâsque è Cælo vires suffice.

Pater.

Amantissimus JESUS Cordis fores pulsat,

Expositio.

1. **Q**uoties cordis tui arcem, ut intret, expugnare suis armis, id est, machinis amoris JESUS tentavit? nimirum ut Angelis paradysus, ipsi Cælum esses, si forsan aperires; O Cor ferreum! ô adamantinum! etiamnum cum foribus luctatur Deus, necdum evincit.

2. Quantus verò iste amantis numinis favor? DEUS, ille DEUS obsidet, perlustrat, circumspicit tempus aditumque omnem, quo sibi apud te esse quieto liceat: restitas; ad istam Deine bonitatem dicam, an pervicaciam tuam, Angelica mentes obstupent, & tu nihil commoveris?

3. O ingratum Cor! ô perfidium! cui verò te dedes, si tam dulci, tamque patienti amatori pertinaciter diutius obfistis? si quàm constanter insequitur, tam obstinatè fugis?

Præambulum ad Meditationem:

O Pulchrarum longè pulcherrima animula, expergiscere: nam quis te lethæus sopor opprimit? tuus ille Jesulus puræ putæ Cælorum delitiæ ostium pulsat: aurei cincinni capitis madent, imò diffluunt
guttis

(a) *Ezech. 3.*

guttis noctium; digiti distillant myrrham primam: (a) madidus ille, & totus diffluens pulsat cordis tui januam; aperi. Heu quàm Caucasæis rupibus fores rigent! quàm altum dormis, ô socors, ô vecors anima? an forsan strepitus hospitem, quos excepisti, aures occupant, & obtundunt, ne dilecti vocem audias? ô hospites, hostes, inquam, importunos! ô sinistras affectiones! ô appetitiones incompositas! quod nam istic murmur excitastis? tuque, ô cor lapideum! ex quo verò tempore ita obduruisti, obduruisti? ut vocem non excipias sponsi, qui ut te dicit bectque, ad infidam istam stationem, nescio quo beatitatis vento, appulit. Heu subsiste, obsecro, subsiste tantisper, sol pulcherrime, neque tam perniciousis equis transvola: nam si te subduxeris, quàm vereor, ut longè abeas, diuque absis: favor oblatus, & per repulsam ablatus non facile reponitur: Divina manus beneficia profundit sua in diem, horam, momentum, non quovis tempore adlubescit aut rebus miris patrandis indulgere, aut ægritudinibus pellendis: piscinæ probaticæ aquam motat Angelus statâ diei vice, (b) eam occasionem elabi, aut ab alio eripi, si permiseris, alius tibi Angeli motoris monitorisve reditus erit expectandus. Propera igitur, ô pulchrarum longè pulcherrima, etiamnum stertis? somnum excute: turbarum est aliquid domi? tumultus compone, silentium præcipe, fores ut pateant impera quòd si sponsus tuus moras longiores pertæsus aliò abiit: insequere passibus, clamoribus, precibus, eumque fatigans urge, ne in suum sanctuarium regredi pigeat: si vocatus *similis caprea, hinnuloque cervorum* fugitans insilit *super montes Bethel*, (c) ingemina clamores, fociferare, *ejula, traheme post te, curremus*, (d) dilecte mi. Percutiunt, & verberant

A 7

(a) Cant. 5. (b) Joan. 5. (c) Cant. 2. (d) Cant. 1.

berant te custodes murorum, auferunt pallium tuum ? nihil te hæc damna remorentur, præda, quam venaris, vel sic bene emitur. Suspira ergo, adspira; simulque furtim evibra igneas violenti amoris sagittas: atque ita fugientem, si potes; illicibus desideriorum tuorum crinibus vulnera, (a) saltem injectis his vinculis fugam retine: ubi verò ea tibi fœlicitas obtigerit: ut tandem eum vulnere suo, tuo, injectisque catenis tardio rem assequaris, ora, obtestare per sancta corporis vulnera, *per misericordias antiquas & fideles*, (b) ut reduci se in domum sponsæ sinat: sed tene pressim nec dimitte; (c) fulgur est, momento vanescit; sol est, irrequietè fertur: neque aliter sistitur, quam voce veri Josue, animæque magnæ adversus Gabaonitas fortiter depugnantis. (d)

Sampson iste urbis portas secum adsporat, (e) si se hostium dolo sentiat concludi: liga, si modò comprehenderis, colliga arctè, triplici funiculo amoris, *hic difficulter rumpitur*. (f) Denique si captus jam, ut olim Angelus cum Jacob, luctando eluctari, & effugere tentat; agè dic ei imperiosè. *Non dimittam te nisi benedixeris mihi*. (g) Verùm heus tu, fortunatarum longè fortunatissima animula, sanctula, candidula videsis ne alias his te finas difficultatum nodis implicari: ubi primum classicum vox dilecti insonuerit, JESUS adest, confidenter, fideliterque cordis utrasque valvas aperi; ulnis, sinu, toris præcordiis excipe, retine.

(a) Cant. 4. (b) Psalm. 88. Isa. 55. (c) Cant. 3.
(d) Jos. 18. (e) Jud. 16. (f) Eccles. 4. (g) Gen. 32.

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiones nostras, &c.

1. **Punctum.** Amator JESUS post diu quæsitam quietis sedem, neque adhuc repertam, exactâ sub diu longâ, molestâque nocte comis nocturno rore diffluentibus (a) pulsat (b) fores cordis tui, & quia obferas, cunctabundus dolet.

2. **Punctum.** Quæram quid sit causæ, cur ei tam proluxa morarum tædia procreentur, quidve nostras aures obturet; quo minus pulsantis sonum, vocemque percipiamus: intelligam sane ideo fieri, quòd intus incompositæ passiones tumultuentur, surdamque concitent jam iræ, jam pusillanimitatis, jam amoris proprii, neque hanc unam tempestatem; planè ac perinde in celebrioribus cauponis usu venit, ubi sibi invicem homines obstrepunt, ne alteri alteros audiant: nescias quis pedem inferat, quis referat, quisve januam quatiat; ea est adventantium hospitem unda, ea colluvies.

3. **Punctum.** Expendam quantum subsit periculi, ne JESUS repulsam passus, in angiportus, & diverticula averfus abeat: ita ut postea ne quicquam requirendus sit cum miserabili sponsa, cujus istæ leguntur quiritationes in Canticis. (c) *Quæram quem diligit anima mea per vicos & plateas; num quem diligit anima mea vidistis? invenerunt me custodes civitatis, percusserunt me, & vulneraverunt me.* (d) Quæ profecto damna, vulnera, lachrymæ minimè extitissent: si illa pulsanti Dilecto statim fores patefecisset.

Colloquium Formabitur ad modum perorationis,

(a) Cant. 5. (b) Apoc. 3. (c) Cant. 5. (d) Cant. 5.

nis, qua olim usi sunt discipuli abeuntes Emmaun-tem, (a) *Mane nobiscum Domine*: subi intro se penetrare cordis: si enim semel abcesseris, quis æquo passu insequi, assequive poterit te gigantem illum, qui uno propè momento, cœlum, terrasque percurris: ad instar fulguri ac fulminis puncto temporis lumen evibras, eodemque dispares: ac nisi locum nactus sis, in quem apud nos divertas, hinnuli, capreæque cervorum more fugam capessis ad montes Bether, ad cœlestes beatarum mentium choros: (b) scio, ita nonnumquam cupiditatum mearum æstus obstrepunt: ut pulsantis sonus exaudiri non possit. At agè, tu, bone JESU, pro imperio, quo omnia perficere vales, vectes portæ æreos effringe, ferrata, repagula disjice, atque ita laxatis foribus in domum, Sanctuariumque tuum ingredi.

Pater.

JESUS Latitantia in tenebricoso cordis recessu vitiorum monstra perscrutatur.

Expositio.

1. **Q**uamdiu à corde meo abest JESUS, heu me! qua monstra? qua sceditates? qua Gorgones? qui mali Damones: qui Inferi istuc stabulantur?
2. In cor intrat JESUS, & lumen affundit? Deus bone! quam fœda, quam horrenda vitiorum portenta mens detegit; qua prius oculos fugerant? quam belluini mores, qua perfidia, qua ingrati animi labes, quam nefanda scelera in corde isto intestabili affusis Jesu radis representantur?
3. Angeli perhorrescunt ad hæc ostentia. Perge tu inzerim, ô suavissime Jesu, illumina tenebrosos anima recessus,

(a) Luc. 24. (b) Cant. 2.

ex-